

Två gamla i en liten stuga

Hulda och Karl Nykvist i Gårdshult

I en liten rar stuga i Stora Aby träffar man Hulda Nykvist och hennes broder Karl. Det är något visst med dessa gamla syskon i byn Gårdshult. Nu är de vid 90-årsstrecket, men de klarar sig ändå i stugan. Hulda är särskilt väl förankrad i de kristna trosvärderna, och hjälv säger hon, att hennes tro har hjälpt henne. Så är det också med gamle Kalle Nykvist. Systemen är det, som varit själasörjare åt honom.

Det tunnast ut alltmer både med stugor och människor i Holavedens skogsbygd. I Gårdshult är det än prydligt på tomten kring nykvistska stugan på bergknallen öster om landsvägen Boet—Duvebo. Kalle sörjer för de yttre ordningarna. Inne i stugan pysslar Hulda.

Ären svinner med hast, säger Hulda. Vi är nu gamla, och ingen vet

hur länge vi lever och klarar oss i vår stuga. Men Gud är så god mot oss! Hulda är så gott som helt blind men kan ändå sköta hemmet och hushållet för sig och brodern. Hon förligger, att det är tron på Gud som bär henne igenom. Hon tog det naturligt, att hon skulle sköta sina föräldrar, så länge de levde, och nu sin bror. Det är hennes kall. Gud leder i enkla vardagsbestyr.

Det är underligt med Hulda och Kalle: hon ser inte och han hör inte. Men de kompletterar varandra. Kalle läser högt för Hulda, dagens betraktelser, tidningen, böcker och annat. Kalle ser på Huldans mun vad hon säger. Det går bra, de är tack samma, mest för att de ännu kan vara i stugan i Gårdshult.

W. A.